



## PARAULES DE VIDA

# Ajudar l'Església en les seues necessitats

**E**n la catequesi hem après els manaments de l'Església: assistir a l'Eucaristia els diumenges i dies de precepte; confessar els pecats greus almenys una vegada a l'any o en perill de mort; combregar durant el temps pasqual; observar els dies penitencials establerts per l'Església i ajudar-la en les seues necessitats. Es tracta de cinc compromisos concrets que ajuden al creient a conservar la vida de la gràcia i a mantindre el vincle de la comunió eclesial. Avui vull oferir-vos una breu reflexió sobre una forma possible de complir el cinquè d'aquests manaments.

Les formes d'ajudar l'Església poden ser diverses: compromisos de voluntariat i col·laboració amb les parròquies i associacions apostòliques, dedicar part del propi temps a un servei eclesial, contribuir amb donatius que ajuden a les seues obres apostòliques i caritatives, etc... Durant aquestes setmanes els creients, com a bons ciutadans, tenim l'obligació de complir els deures fiscals amb l'Estat. En el nostre ordenament jurídic existeix una forma d'ajuda a l'Església que és senzilla i no suposa cap gravamen per als qui decideixen fer-ne ús. És tan fàcil com indicar que un xi-



cotet percentatge de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques es dedique al sosteniment de l'Església catòlica. Es tracta d'un sistema que pot ser un instrument just de col·laboració entre la societat i l'Església.

No estem davant d'un privilegi. L'Estat té el deure de saber quines institucions tenen una valoració positiva per part de la societat. El fet que cada any entre el 30 i el 35% dels contribuents decidisquen que part dels seus impostos es destinen al sosteniment de l'Església, ens parla d'una

implantació social considerable (diffícilment trobarem una altra organització que mantinga un arrelament tan significatiu i tan fidel). Cal pensar que aquestes persones creuen, a més, que la presència de l'Església és beneficiosa per a la societat. L'Estat no pot ignorar l'opinió d'aquest grup de ciutadans.

És un sistema democràtic. Que els contribuents tinguen l'oportunitat de decidir a què es destinen els seus impostos és un signe de salut en una democràcia. En un sistema democràtic els ciutadans són convocats

periòdicament a unes eleccions. És el moment de valorar les decisions dels governants. Però la democràcia no s'esgota en açò: aquesta és més forta quan els ciutadans tenen la possibilitat de decidir sobre aspectes concrets de la vida social i política.

És, finalment, una opció que s'ofereix a tots i que no obliga a ningú. Qui no vulga que es destinen part dels seus impostos a l'Església, no pot ser forçat a fer-ho. És més, encara que els catòlics tenen l'obligació moral d'ajudar al sosteniment de l'Església segons les seues possibilitats, no estan legalment obligats a utilitzar aquest sistema. Poden fer-ho per altres camins. Per això, si alguna vegada acudeixen a l'Església per una necessitat humana o pastoral, ningú els preguntarà si han posat la «x» en la declaració de la renda. Estem davant d'un gest de llibertat en relació amb l'Estat i d'un signe de la llibertat que es viu en l'interior de l'Església. Aquesta llibertat ha de ser el motiu principal per comprometre's més amb ella.

Gràcies per la vostra col·laboració.

† **Enrique Benavent Vidal**  
Bisbe de Tortosa

## APUNTS PER A L'ANÀLISI

# Dues velocitats

**S**i bé l'anomenada *globalització* ha fet créixer la riquesa en el món i ha tret de la pobresa absoluta molts habitants del planeta, també és cert que, en termes generals, la desigualtat ha crescut entre els països, com també ho ha fet a l'interior de molts altres entre la seva ciutadania. Informes internacionals fan palès aquest increment de la desigualtat fins a límits insospitats. La desigualtat, generada per la pobresa i l'atur, comporta diversitat de velocitats de creixement i és un dels problemes més greus als quals s'enfronta actualment la humanitat, perquè es troba en el nucli de molts dels problemes que ens afecten: immigració, guerres i conflictes. Fins i tot la crisi ambiental. La desigualtat, quan anul·la la igualtat d'oportunitats a petita o

gran escala, destrueix les societats, perquè impedeix el desenvolupament personal i social i, fins i tot, pot arribar a afectar la qualitat de la pròpia democràcia.

El nostre país no n'ha estat una excepció. La crisi econòmica que hem viscut —no superada en part— i les conseqüències de la qual encara perviuen entre l'anomenada *classe mitjana* i entre els sectors més desfavorits, ha incrementat la desigualtat i els seus efectes. Convé prendre consciència activa i decisió transformadora d'aquestes dues velocitats de l'entorn social proper i del més llunyà, resultat d'una crisi que ha configurat una desigualtat entre les persones i els pobles i que ha consolidat una pobresa ofensiva i acusadora i uns índexs d'atur que dificulten el desen-

volupament i la realització de les persones i que atempta contra la seva dignitat. Convé sensibilitzar, aprofundir i enfortir la decisió de posar tots els mitjans perquè aquestes dues velocitats es retrobin en sentit positiu. Això demana un estudi rigorós del tema i una acció eficaç, tenint sempre present l'altre, la persona, amb fidelitat a la justícia de Déu que ens agermana, apostant preferentment, amb amor i esperit de servei, pels pobres, com Jesús ens va ensenyar.

«Escolteu, germans meus estimats: No és Déu qui ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que Ell ha promès als qui l'estimen?» (Jm 2,6).

**Enric Puig Jofra, SJ**

## PALABRAS DE VIDA

## Ayudar a la Iglesia en sus necesidades

En la catequesis hemos aprendido los mandamientos de la Iglesia: asistir a la Eucaristía los domingos y días de precepto; confesar los pecados graves al menos una vez al año o en peligro de muerte; comulgar durante el tiempo pascual; observar los días penitenciales establecidos por la Iglesia y ayudarla en sus necesidades. Se trata de cinco compromisos concretos que ayudan al creyente a conservar la vida de la gracia y a mantener el vínculo de la comunión eclesial. Hoy quiero ofrecer una breve reflexión sobre una forma posible de cumplir el quinto de estos mandamientos.

Las formas de ayudar a la Iglesia pueden ser diversas: compromisos de voluntariado y colaboración con las parroquias y asociaciones apostólicas, dedicar parte del propio tiempo a un servicio eclesial, contribuir con donativos que ayuden a sus obras apostólicas y caritativas, etc... Durante estas semanas los creyentes, como buenos ciudadanos, tenemos la obligación de cumplir los deberes fiscales con el Estado. En nuestro ordenamiento jurídico existe una forma de ayuda a la Iglesia que es sencilla y no supone ningún gravamen para quienes deciden hacer uso de ella. Es tan fácil como indicar que un pequeño porcentaje del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas se dedique al sostenimiento de la Iglesia católica. Se trata de un sistema que puede ser un instrumento justo de colaboración entre la sociedad y la Iglesia.

No estamos ante un privilegio. El Estado tiene el deber de saber qué instituciones tienen una valoración positiva por parte de la sociedad. El hecho de que cada año entre el 30 y el 35% de los contribuyentes decidan que parte de sus impuestos se destinen al sostenimiento de la Iglesia, nos habla de una implantación social considerable (difícilmente encontraremos otra organización que mantenga un arraigo tan significativo y tan fiel). Hay que pensar que estas personas creen, además, que la presencia de la Iglesia es beneficiosa para la sociedad. El Estado no puede ignorar la opinión de este grupo de ciudadanos.

Es un sistema democrático. Que los contribuyentes tengan la oportunidad de decidir a qué se destinan sus impuestos es un signo de salud en una democracia. En un sistema democrático los ciudadanos son convocados periódicamente a unas elecciones. Es el momento de valorar las decisiones de los gobernantes. Pero la democracia no se agota en esto: esta es más fuerte cuando los ciudadanos tienen la posibilidad de decidir sobre aspectos concretos de la vida social y política.

Es, finalmente, una opción que se ofrece a todos y que no obliga a nadie. Quien no quiera que se destine parte de sus impuestos a la Iglesia, no puede ser forzado a ello. Es más, aunque los católicos tienen la obligación moral de ayudar al sostenimiento de la Iglesia según sus posibilidades, no están legalmente obligados a utilizar este sistema. Pueden hacerlo por otros caminos. Por ello, si alguna vez acuden a la Iglesia por una necesidad humana o pastoral, nadie les preguntará si han puesto la «X» en la declaración de la renta. Estamos ante un gesto de libertad en relación con el Estado y de un signo de la libertad que se vive en el interior de la Iglesia. Esta libertad ha de ser el motivo principal para comprometerse más con ella.

Gracias por vuestra colaboración.

† Enrique Benavent Vidal  
Obispo de Tortosa

Representació de *La Passió* de la Cava

Els dies 1 i 2 d'abril, hem tingut la representació de *La Passió* que l'Associació

de la Passió de la Cava realitza cada any a la façana de la Parròquia de Sant Miquel. Un bon grup

d'actors de la parròquia han fet possible, un any més, la representació d'aquesta catequesi viva dels misteris de la salvació. Ja al pòrtic de la nostra Setmana Santa ens han ajudat a reviuire com si allí estiguessen els aconteixements que ens han donat Vida Nova.

Unes quatre-centes persones, entre dissabte i diumenge han passat a veure *La Passió* de la Cava amb la visita especial, el diumenge, del nostre bisbe don Enrique, qui va saludar i felicitar els nostres actors. Que ens ajudi aquesta representació a viure amb més agraïment la nostra Setmana Gran.

Mn. Joan Guerola



## Tresors recuperats

Amb aquest suggestiu títol es van presentar el passat 7 d'abril, al palau de la Diputació Provincial de Castelló, les peces d'orfebreria de les diòcesis de Tortosa i Sogorb-Castelló que han restaurat durant el passat any als tallers de conservació i restauració de dita Diputació.

Un conveni signat pel president de la Diputació de Castelló i els respectius bisbes (el de Tortosa per als pobres de la província de Castelló) per a l'any 2016 ha portat a la restauració i conservació de diverses peces de la parròquia de Sant Pere Apòstol de Cinctorres i la Creu processional de finals del segle XIV de la parròquia de Sant Jaume de Coratxar. A més d'altres peces de parròquies de la diòcesi de Castelló.

L'acte va començar amb una trobada dels dos bisbes i el president i vicepresident de la Diputació. Acte seguit, es va anar al saló noble on estaven exposats els objectes i allà es va signar un nou conveni de col·laboració per continuar durant el 2017 amb la restauració de més obres d'art —tant d'orfebreria com de pintura o altres.

La presentació va anar a càrrec del diputat de Cultura, Sr. Vicent Sales. La restauradora Imma Tra-



ver va explicar el procés que s'ha dut a terme en les peces. Després van cloure l'acte el bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent; el de Castelló, Mons. Casimiro López; i el president de la Diputació, Sr. Javier Moliner.

Els rectors de les respectives parròquies, algun alcalde de les poblacions, feligresos de les parròquies que van participar emocionats de l'acte van poder recollir les peces per retornar-les a les seves parròquies i així poder continuar fent-les servir per al culte, motiu per al que foren creades.

## TWITTER DEL PAPA FRANCESC



@Pontifex: «Si Crist ha ressuscitat, podem mirar cada esdeveniment de la nostra vida amb ulls i cor nous, fins i tot els més negatius» (20 d'abril).

@Pontifex: «Quan hem tocat fons en la nostra debilitat, Crist ens dóna la força per alçar-nos de nou» (21 d'abril).

@Pontifex: «Senyor, sana les nostres vides per tal que protegim el món i no el depredem, i sembrem bellesa i no contaminació i destrucció» (22 d'abril).

@Pontifex: «Si sempre tinguéssim la Paraula de Déu al cor, cap temptació no podria allunyar-nos de Déu» (24 d'abril).



# Presca de possessió de dos nous canonges a la Catedral de Tortosa

**E**l diumenge 2 d'abril van prendre possessió dos nous canonges, per formar part del Capítol Catedral: M.I. Ramon Laberní i M.I. Paco Vives. El Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, i tot el Cabildo, van sortir de la sagristia en processó, encapçalada pels dos que havien de prendre possessió i, per la nau central van arribar al presbiteri.

Tot seguit, el secretari del Capítol, M.I. Ramon Font, donà lectura al nomenament dels nous canonges. A continuació, els nous capitulars van fer jurament de fe i de fidelitat; després, el Sr. Bisbe, els donà una abraçada.



El degà del Capítol, M.I. José Luis Arín, els va donar la benvinguda recordant la seva missió: col·laborar amb el Bisbe i cuidar nostra església catedral.

A continuació, els nous canonges digueren unes paraules d'agraïment.

Seguidament, el rès de Vespres i, en acabar, vam cantar l'himne de la Mare de Déu de la Cinta i tot el Cabildo va anar a la capella de la Mare de Déu on el Sr. Bisbe va fer una pregària. Al costat de la Mare acabà la celebració, de la qual en donem moltes gràcies al Senyor.

**Maria Joana Querol**

## Visita Pastoral a Sant Carles de la Ràpita

**D**urant dues setmanes senceres (del 19 de març al 2 d'abril), sense escatimar ni temps, ni generositat, ni simpatia envers la gent, el Sr. Bisbe ha realitzat la Visita Pastoral a les dues parròquies de Sant Carles de la Ràpita. Ha viscut de molt a prop el que viu la gent d'aquestes dues comunitats parroquials: la de la Santíssima Trinitat —la del poble— i la de Sant Josep Obrer —la del barri.

El bisbe Enrique ha compartit els moments de la catequesi amb els infants de precomunió, comunió i post-comunió i amb els catequistes que els acompanyen; ha dialogat amb els joves que es preparen per a la confirmació i amb els seus catequistes, també amb els joves que ja estan confirmats i continuen reunint-se en grup; amb els grups d'adults que continuen formant-se en la seva fe i

fent camí junts... i sempre en un calli de proximitat i d'afecte de la gent envers el seu pastor i del Bisbe envers la seva gent.

Trobades cordials amb els Consells de Pastoral i d'Economia, amb els voluntaris de Càritas i de Mans Unides, amb la comunitat de Carmelites Missioneres Teresianes i també amb les confraries i associacions que hi han a les parròquies.

I també hem celebrat junts la fe. Les dues Misses Estacionals han estat la trobada amb les comunitats parroquials però també la pregària abans de començar cada reunió; l'Eucaristia de cada dia i la pregària amb la Creu de Lampedusa com a cloenda d'aquesta Visita Pastoral que tots vam viure com a solidaritat intensa i sentida amb tots aquells que han perdut la seva vida a la nostra Mar Mediterrània i amb tots els qui, sigui

per la raó que sigui, es veuen obligats a deixar les seves terres i la seva gent.

Ha estat una Visita Pastoral plena de vivència eclesial i de presència social que ens ha deixat a tots molt

bon sabor de boca. Gràcies Sr. Bisbe per fer-se tan proper i per compartir la nostra vida.

**Mn. Carlos París Escura**



### AGENDA

- ▶ **Dilluns 22**, Teresianes, Formació Permanent del clergat.
- ▶ **Divendres 26**, La Sénia, Visita Pastoral.
- ▶ **Dissabte 27**, Ginestar, a les 19 h, confirmacions. / Rasquera, a les 20.30 h, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 28**, La Sénia, a les 12 h, Missa Estacional.



### LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**22. □ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / Sl 149 / Jo 15,26-16,4a]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina.

**23. □ Dimarts** [Fets 16,22.34 / Sl 137 / Jo 16,5-11]. St. Desideri, bisbe; st. Joan Bta. de Rossi, prev. fund.

**24. □ Dimecres** [Fets 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jo 16,12-15]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada... Sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic, sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

**25. □ Dijous** [Fets 18,1-8 / Sl 97 / Jo 16,16-20]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Maria Magdalena de Pazzi, vg.; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

**26. □ Divendres** [Fets 18,9-18 / Sl 46 / Jo 16,20-23a]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); *Sant Feliu de Llobregat*: Dedicació de la Catedral; sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols.

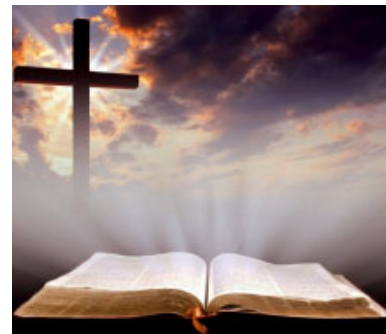
**27. □ Dissabte** [Fets 18,23-28 / Sl 46 / Jo 16,23b-28]. *Sant Feliu de Llobregat*: Beat Josep Tous i Soler (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prevere i fundador de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor; Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, màrtir; sant Berenguer, monjo.

**28. □ Diumenge vinent**, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, màrtir; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, verge de l'Equador.

# Diumenge VI de Pasqua

## COMENTARI

### «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments»



**N**ova etapa en l'Església primera que gira (8,5s) entorn de Felip.

Els Set diaques foren instituïts per distribuir l'ajuda als pobres; així els Dotze s'ocuparan de la pregària i el ministeri de la Paraula. Però Ac dedica el discurs més llarg a Esteve i anomena evangelitzador a Felip: dos del Set.

Els Apòstols completen l'evangelització a Samaria imposant-los les mans; i llavors reben l'Esperit Sant.

Cal reverenciar de tot cor Crist com el Senyor. Per això cal estar sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de l'esperança que teniu.

Avui els canvis culturals reclamen que el cristià tingui sòlida formació teològica i bíblica per donar raó de l'esperança.

Què fàcil és dir «T'estimo!» Però Jesús digué als deixebles: Si m'estimeu, guardareu els meus manaments.

Quin avís més realista: Qui m'estima és qui compleix els meus manaments.

Degradem l'amor quan el reduïm a sentiment que avui ve i demà pot ser marxi sense poder-ho evitar.

Déu és amor (1Jn 4,8) i per això estima tant el món que ha donat el seu Fill únic per salvar el món (Jn 3,16s).

L'amor de Déu-Trinitat es veu quan el Fill prega el Pare que ens donarà un altre Defensor.

El nostre primer Defensor és el Pare que no va plànyer el seu propi Fill sinó que el va entregar per nosaltres (Rm 8,32). L'altre gran Defensor nostre és el Fill que va morir i resuscitar i intercedeix per nosaltres (Rm 8,34s).

Però l'Advocat/Defensor/Paràclit nostre per excel·lència és l'Esperit Sant.

Mn. José Luis Arín

#### ▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samaria, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se'n alegrà molt. Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells, perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

#### ▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom.» / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí el mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, ell, / que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

#### ▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians s'hauran d'avergonyar d'haver-ne malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit va ser retornat a la vida.

#### ▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregare el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li farà conèixer clarament.»

#### ▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaría y les predicaba a Cristo. El gentío unánimemente escuchaba con atención lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisidos se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaría había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por ellos, para que recibieran el Espíritu Santo; pues aún no había bajado sobre ninguno; estaban sólo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

#### ▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: / «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él. / Con su poder gobierna eternamente. R.

Los que tenéis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

#### ▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad a Cristo el Señor en vuestros corazones, dispuestos siempre para dar explicación a todo el que os pida una razón de vuestra esperanza, pero con delicadeza y con respeto, teniendo buena conciencia, para que, cuando os calumnien, queden en ridículo los que atentan contra vuestra buena conducta en Cristo. Pues es mejor sufrir haciendo el bien, si así lo quiere Dios, que sufrir haciendo el mal. Porque también Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne pero vivificado en el Espíritu.

#### ▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Y yo le pediré al Padre que os dé otro Paráclito, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque mora con vosotros y está en vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré a vosotros. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viviendo. Entonces sabréis que yo estoy en mi Padre, y vosotros en mí y yo en vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; y el que me ama será amado por mi Padre, y yo también lo amaré y me manifestaré a él.»